

Nova Internacia Esperanto-Arkivo celas konservi la originalan Esperanto-heredaĵon por eterne

Internacia Esperanto-Arkivo

■ Bert Boon

Historio

Fondaĵo Vanbiervliet

La fondaĵo originas el la persona kolekto de Cesar Vanbiervliet (1905–1992), urba oficisto de Kortrijk (Belgio), kiu post la pensiigo reaktiviĝis kiel esperantisto kaj sukcesis lokigi sian personan Esperanto-kolekton en la urba biblioteko.

La kolekto rapide kreskis kaj ĉirkaŭ 1990 ĝia amplekso ĝenerale estis menciita kiel “10 000 libroj kaj 10 000 jarkolektoj de revuoj”.

Post la morto de Cesar nur en 1995 ekestis nova skipo de volontuloj. Bedaŭrinde la praktika subteno de la Fondaĵo iom post iom malkreskis ĝis restis nur la gastigado en ne tre komforta laborejo. Konsilanto de la urbo en raporto prezentita en 2012 i.a. menciis la Esperanto-Fondaĵon, kiu laŭ li ne plu estu subtenata de la urbo. En la iam konstruota nova biblioteko ne plu estos loko por ĝi.

Estis trovita solvo: la antverpena Heredaĵ-biblioteko Hendrik Conscience. Poste ĝi akceptis transpreni ankaŭ grandan parton de la Fondaĵo Vanbiervliet. Parto de la restintaj libroj kaj revuoj iris al KADOC (Leuven), al AMSAB (Kortrijk) kaj al lokaj arkivoj. Ĉio kio restis, same de originaloj kiel de duoblaĵoj, kuniĝis kun la kolekto de Marc Vanden Bempt.

Kolekto Marc Vanden Bempt

Marc komencis aĉeti kaj gardi librojn nur ĉirkaŭ 1985. Ankaŭ revuojn li gardis, sed malpli aktive. La plej grandaj kreskoj estis pro aĉetado de brokantaĵoj, precipe ĉe UEA kaj FEL. Tra la jaroj pluraj esperantistoj transdonis sian Esperanto-bibliotekon aŭ parton de ĝi al ĉi tiu kolekto.

En 2016 Marc komencis transpreni duoblajn revunumerojn de Kortrijk. En la sama jaro li ankaŭ transprenis aron da revuoj de loka grupo en Valenciennes. En decembro 2018 la biblioteko CDELI en la Chaux-de-Fonds transdonis siajn duoblaĵojn. En 2014 kaj precipe en 2019 estis interŝanĝoj kun la biblioteko en Herzberg, al kiu iris granda nombro de duoblaĵoj. En la jaroj 2010–2020 ekestis kontaktoj ankaŭ kun bibliotekoj en Hispanio, Brazilo, Japanio kaj Francio pri interŝanĝado. En 2020 la fondaĵo Vanbiervliet devis likvidiĝi. Post la transprenado, fine de 2020 tiel estis 13 175 libroj, 7 520 plenaj revujaroj (de 960 titoloj) kaj 4 907 neplenaj revujaroj (de aldonaj 407 titoloj). Aldoniĝis miloj da duoblaj libroj kaj revunumeroj. Tion ni povas do konsideri la kunigita kolekto “Vanden Bempt - Vanbiervliet”.

En 2019 estis lanĉita propono transpreni la bibliotekon kaj fondaĵon Hodler de UEA. En oktobro 2020 la estraro de UEA disponis pri ĉiuj informoj por decido.

Internacia Esperanto-Arkivo (IEA)

Internacia Esperanto-Arkivo, mallonge IEA, estis fondita en la 22-a de januaro 2021 kaj oficiale estas *aspc* (asocio sen profitdona celo) ekde la 25-a de januaro 2021.

La tri administrantoj estas Bert Boon (Tienen), Roland Rotsaert (Brugge) kaj Marc Vanden Bempt (Winksele).

La ideo pri IEA ekestis jam komence de la 2000-aj jaroj, sed pliaktiviĝis en 2016 post kontaktoj kun japana biblioteko. En oktobro 2019 la plano iĝis pli konkreta; tiam en limigita rondo estis lanĉita la ideo de asocio kaj pluraj ebloj estis esploritaj.

Fine estis decidite fondi asocion senprofitcelan laŭ la belga leĝo kaj pri

provizora konservado en propra domo. La baza ideo malantaŭ la kreado de jura persono estas unuflanke krei juran bazon por la kolekto de la Fondaĵo Vanbiervliet kaj aliflanke apartigi la kolekton Marc Vanden Bempt de lia fizika persono. Tra 2020 do estis preparita la fondo de *aspc* (asocio sen profitdona celo).

Celoj

La Arkivo celas: kolekti, arkivi, protekti, administri kaj fari alireblaj librojn, revuojn kaj aliajn dokumentojn en kaj pri Esperanto kaj planitaj lingvoj, en ilia originala formo. Tiu ĉi arkivo celas konservadon kiel heredaĵo, por nelimigita tempodaŭro.

Por atingi ĉi tiun celon, la asocio altiras arkivajn dokumentojn diversmaniere. Ĝi provizas per medio (posedaĵo aŭ luado) taŭga por gardado en optimumaj kondiĉoj koncerne klimaton, sekurecon kaj simile. Detala inventaro de la arkivaj dokumentoj estas daŭre ĝisdatigata. Principe ne disponeblas pruntado, la aliro eblas surloke aŭ per aliaj vojoj, ekzemple skano.

Provizore la Arkivo povas resti en la nuna loko en la centro de Belgio (tuj apud Leuven), sed ĝi serĉas novan ejon konstruitan aŭ konstruotan laŭ la specifaj postuloj por arkiva konservado por eterne.

Subteno

Ĉiu persono (esperantisto aŭ ne) estas petata subteni kiel *amiko*; *mecenato*; *aĉetanto* (de brokantaĵoj kaj “Brikoj”); eventuale kuninvestanto kaj volontulo (ekzemple, por ordigi kaj plivastigi la kolekton). Detalojn vi trovas en la retejo, ĉe arkivo.eu.

De via subteno dependas la realigo de la celo!